

З А К О Н

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У ГРАЂАНСКИМ И КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима сачињен 29. маја 2009. године у Подгорици, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

између Републике Србије и Црне Горе о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима

Република Србија и Црна Гора (у даљем тексту: државе уговорнице) у жељи за развијањем узајамног поверења и сарадње у области правне помоћи у грађанским и кривичним стварима, а у циљу ефикаснијег остваривања права и интереса својих држављана, као и унапређења свеукупних односа и сарадње између две државе, споразумеле су се о следећем:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Пружање правне помоћи

Члан 1.

(1) Државе уговорнице ће, на захтев, пружати једна другој правну помоћ у грађанским, кривичним и управним стварима под условима и на начин утврђен овим уговором.

(2) Под "грађанским стварима" у смислу овог уговора, подразумевају се и привредне и породичне ствари.

(3) Под "кривичним стварима" у смислу овог уговора, подразумевају се кривична дела, привредни преступи и прекршаји.

(4) Под "управним стварима" сматрају се само управне ствари предвиђене овим уговором.

(5) Правну помоћ указују судови и други органи држава уговорница који су, по прописима своје земље, надлежни да одлучују о стварима из ст. 1. до 4. овог члана.

Правна заштита и слободан приступ судовима и другим органима

Члан 2.

(1) Држављани једне државе уговорнице имају једнаку правну заштиту у поступцима пред судовима и другим органима друге државе уговорнице као и њени држављани.

(2) Држављани једне државе уговорнице имају на територији друге државе уговорнице слободан приступ судовима и другим органима. Пред овим органима они могу да заступају своје интересе, подносе захтеве и предузимају радње под истим условима као и њени сопствени држављани.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и на правна лица основана у складу са законима државе уговорнице на чијој се територији налази њихово седиште.

(4) Адвокати уписани у адвокатски именик у једној од држава уговорница, могу заступати странке у поступцима пред судовима и другим надлежним органима друге државе уговорнице.

Обим правне помоћи

Члан 3.

Правна помоћ, у смислу овог уговора, обухвата достављање писмена, обавештења и предмета, као и предузимање процесних радњи (саслушање странака, сведока, вештака и других лица, заплена, односно привремено одузимање предмета, претресање, увиђај, вештачење и др.), примену одређених мера (контролисана испоруке, ангажовање прикривеног иследника и др.), признање и извршење судских и арбитражних одлука и уступање и преузимање кривичног гоњења.

Органи сарадње

Члан 4.

(1) Ради пружања правне помоћи, према овом уговору, судови и други надлежни органи држава уговорница међусобно комуницирају преко својих надлежних органа, и то:

- 1) за Републику Србију – преко Министарства правде Републике Србије;
- 2) за Црну Гору - преко Министарства правде Црне Горе.

(2) Код општих видова пружања правне помоћи који се односе на уручивање и достављање одређених аката, докумената и обавештења, као и извођење одређених процесних радњи (саслушање странака, сведока, узимање наследничких изјава и др), судови и други надлежни органи држава уговорница комуницирају непосредно.

(3) Одредба става 1. овог члана не искључује комуницирање дипломатским, односно конзуларним путем, ако за то постоје оправдани разлози.

(4) У хитним случајевима, у кривичним стварима, судови и други надлежни органи држава уговорница могу комуницирати и преко Међународне организације криминалистичке полиције (ИНТЕРПОЛ).

(5) У случајевима из ст. 2. и 4. овог члана, судови и други надлежни органи држава уговорница обавезни су да примерак замолнице у кривичним стварима доставе министарству правде.

Обавеза сачињавања замолнице

Члан 5.

(1) Захтев за пружање правне помоћи према овом уговору подноси се у виду замолнице.

(2) Замолницу подноси суд или други надлежни орган државе уговорнице којој је правна помоћ потребна (у даљем тексту: држава молиља) и упућује је надлежном суду или другом надлежном органу државе уговорнице од које се тражи правна помоћ (у даљем тексту: замољена држава).

Садржина замолнице

Члан 6.

- (1) Замолница садржи:

- 1) назив органа државе молиље од кога потиче замолница;
- 2) назив органа коме се замолница упућује, а уколико није познат његов тачан назив, ознаку „надлежни орган“, уз назив замољене државе;
- 3) име и презиме, податке о рођењу, пребивалиште или боравиште, занимање и држављанство, односно назив и седиште странака и њихово својство у поступку;
- 4) име, презиме и адресу правних заступника странака, ако их имају;
- 5) ознаку списка и сажет опис случаја за који се тражи правна помоћ, а у кривичним стварима и законски назив кривичног дела и текст одредаба кривичног закона;
- 6) опис радње правне помоћи која се тражи, разлог за подношење замолнице, а по потреби, и питања која се имају поставити лицу чије се саслушање тражи;
- 7) назив акта и адресу лица коме треба извршити достављање;
- 8) друге елементе предвиђене овим уговором за поједине видове правне помоћи.

(2) Замолница и други акти које у њеном прилогу достављају судови и други органи држава уговорница морају бити потписани и снабдевени печатом суда или другог органа од кога потичу.

(3) Замољена држава може тражити додатна обавештења и акте који су јој потребни за извршење замолнице.

Језик

Члан 7.

(1) Замолница и акти које треба доставити уз замолницу сагласно одредбама овог уговора састављају се на службеном језику државе молиље.

(2) Одговори на замолнице достављају се на језику замољене државе.

(3) Акти које треба уручити лицима у замољеној држави достављају се на службеном језику државе молиље.

Начин пружања правне помоћи

Члан 8.

(1) Поступање по замолницама врши се без одлагања по прописима замољене државе.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, замољени орган ће, на захтев суда или другог органа од кога потиче замолница, моћи да поступи на начин који је посебно означен у замолници, ако то није у супротности са јавним поретком замољене државе.

Уступање замолнице надлежном органу

Члан 9.

(1) Ако суд или други надлежни орган коме је замолница упућена није надлежан за поступање, замолницу ће без одлагања уступити надлежном суду

или другом надлежном органу на територији замољене државе, о чему ће обавестити орган који му је замолницу доставио.

(2) Замољени орган ће предузети потребне мере за утврђивање праве адресе, ако се лице коме треба извршити достављање не може пронаћи на адреси означеној у замолници.

Немогућност удовољења замолници

Члан 10.

Ако замољени орган није могао да удовољи замолници, одмах ће о томе обавестити орган државе молиље и вратиће достављена акта уз навођење разлога због којих није могао да поступи по замолници.

Доказивање достављања

Члан 11.

Достављање аката се доказује потврдом о достављању која се саставља по прописима замољене државе. У потврди о достављању мора бити назначено место и датум пријема и потпис примаоца или означен другачији начин достављања.

Одбијање правне помоћи

Члан 12.

(1) Замољена држава ће одбити да укаже правну помоћ ако нису испуњени услови за пружање правне помоћи предвиђени овим уговором.

(2) Замољена држава може одбити указивање правне помоћи ако сматра да би удовољење замолници угрозило њен суверенитет или безбедност или би било у супротности са њеним правним поретком.

Трошкови указивања правне помоћи

Члан 13.

(1) Свака држава уговорница сноси трошкове указивања правне помоћи који су настали на њеној територији, ако овим уговором није другачије одређено.

(2) Државе уговорнице неће захтевати накнаду трошкова за извршене радње по замолницама, осим награде за извршено вештачење и друге трошкове настале поводом вештачења, као и трошкове привременог упућивања лица лишеног слободе у замољеној држави, ради испитивања у својству сведока или вештака, на територију државе молиље.

(3) Вештачење се може условити претходним полагањем предујма код замољеног суда, ако трошкове вештачења сноси странка.

(4) Сведоку или вештаку који се одазове позиву суда државе молиље припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, сагласно прописима државе молиље.

(5) У позиву ће се навести које накнаде припадају лицима из става 4. овог члана, а на њихов захтев даће им се предујам за покриће трошкова.

Заштита сведока и вештака

Члан 14.

(1) Сведок или вештак који се појављује пред судским органима државе молиће на основу позива који му је достављен од стране судског органа замољене државе не може, без обзира на његово држављанство, бити подвргнут судском гоњењу, притворен због дела које је предмет судског поступка у коме је тражено његово присуство или за дело које је починио пре него што је напустио територију државе молиће, нити упућен да издржава казну на основу неке раније донесене судске одлуке.

(2) Одредба става 1. не примењује се ако сведок или вештак, иако је за то имао могућности, није напустио територију државе молиће у року од 15 дана пошто му је саопштено да његово присуство више није потребно или се у њу врати пошто је напустио. У овај рок не урачунава се време у коме сведок или вештак из објективних разлога није могао да напусти територију државе молиће.

Обавештење о прописима

Члан 15.

Министарство правде Републике Србије и Министарство правде Црне Горе достављаће, на захтев, једно другом текст прописа који важе или су важили на територији њихове државе, а по потреби и обавештења о одређеним правним питањима у вези са материјом која је предмет овог уговора.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У ГРАЂАНСКИМ СТВАРИМА

1. Ослобођење од давања обезбеђења парничних трошкова и ослобођење од плаћања трошкова судског поступка

Члан 16.

(1) Од држављанина једне државе уговорнице који учествује у поступку пред судом друге државе уговорнице као тужилац или умешач није дозвољено захтевати полагање предујма за обезбеђење парничних трошкова само зато што је страни држављанин и на територији те државе нема пребивалиште.

(2) Предујам такса и трошкова поступка које сноси странка, може се захтевати од држављанина друге државе уговорнице под истим условима и у истом обиму као и од сопствених држављана.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана сходно се примењују и на правна лица.

Члан 17.

(1) Држављани једне државе уговорнице када се појављују пред судовима друге државе уговорнице имају право на ослобођење од плаћања судских такса и трошкова, као и на бесплатну правну помоћ у току поступка под истим условима и у истом обиму као и њени сопствени држављани.

(2) Молбу у смислу става 1. овог члана странка може поднети непосредно надлежном суду друге државе уговорнице или суду државе уговорнице чији је држављанин, ако на њеној територији има пребивалиште или

боравиште. Суд државе уговорнице чија је странка држављанин доставиће молбу надлежном суду друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

Члан 18.

(1) Уверење о имовном стању на основу којег се признају олакшице из члана 17. став 1. овог уговора, издаје надлежни орган оне државе уговорнице на чијој територији молилац има пребивалиште или боравиште.

(2) Ако молилац има пребивалиште или боравиште на територији треће државе, ово уверење на територији треће државе може издати надлежно дипломатско-конзуларно представништво државе уговорнице чији је он држављанин.

(3) Суд који одлучује о захтеву за остваривање права на ослобођење од плаћања трошкова судског поступка из члана 17. став 1. овог уговора, може, по потреби, тражити додатна обавештења од органа државе уговорнице чији је молилац држављанин.

2. Поступање по замолницама у грађанским стварима

Члан 19.

(1) Судови којима су упућене замолнице извршиће их што је могуће пре и применити, по потреби, иста принудна средства као и приликом извршења замолница између домаћих судова. Принудна средства неће се примењивати ако се ради о личном доласку странака.

(2) Суд или други орган од кога потиче замолница биће на свој захтев благовремено обавештен о времену и месту извршења тражене радње како би евентуално заинтересована странка могла томе да присуствује. Судови могу вршити ово обавештење непосредно.

Члан 20.

(1) Државе уговорнице пружаће једна другој помоћ у утврђивању адресе лица која се налазе на њиховој територији, ако се то тражи ради остваривања права њихових држављана у поступку пред органима надлежним за одлучивање у грађанским стварима у смислу овог уговора и ако се у ту сврху пруже одговарајући подаци.

(2) Захтев из става 1. овог члана упућује се органу друге државе уговорнице на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

3. Исправе

Ослобођење од легализације

Члан 21.

(1) Јавне исправе које је саставио или издао суд или други надлежни орган једне државе уговорнице и које су снабдеване потписом и службеним печатом није потребно даље оверавати ради употребе пред органима друге државе уговорнице. Исто тако, није потребна ни даља овера приватних исправа ако је ове оверио суд или други надлежни орган.

(2) Одредба става 1. овог члана односи се и на преписе јавних и приватних исправа које је оверио суд или други надлежни орган.

Доказна снага јавних исправа

Члан 22.

Јавне исправе издате од надлежних органа једне државе уговорнице имају пред органима друге државе уговорнице исту доказну снагу као и домаће јавне исправе.

Достављање исправа о личном статусу

Члан 23.

(1) Надлежни органи држава уговорница достављаће једни другима изводе из матичних књига као и правноснажне судске одлуке које се односе на лична стања држављана друге државе уговорнице.

(2) Исправе и судске одлуке из става 1. овог члана достављају се, без такса и трошкова, надлежном органу друге државе уговорнице.

(3) Изводи из матичних књига умрлих достављаће се одмах, а остали изводи и судске одлуке крајем сваког тромесечја.

4. Заоставштине

Члан 24.

(1) Држављани једне државе уговорнице могу на територији друге државе уговорнице стицати имовинска права на основу законског или тестаментарног наслеђивања под истим условима и у истом обиму као и држављани те стране уговорнице.

(2) Држављани једне државе уговорнице могу изјавом последње воље располагати својом имовином која се налази на територији друге државе уговорнице.

Члан 25.

(1) Ако је према меродавном праву које се примењује на расправљање заоставштине из члана 24. овог уговора наследник држава, покретна имовина припада држави уговорници чији је држављанин био оставилац у време смрти, а непокретна имовина држави уговорници на чијој се територији ова имовина налази.

(2) Ако је оставилац у време смрти имао двојно држављанство држава уговорница, наследник покретних ствари је она држава у којој је оставилац имао пребивалиште у време смрти.

5. Признање и извршење судских и арбитражних одлука

Судске одлуке

Члан 26.

(1) Држава уговорница признаће и извршиће на својој територији, под условима утврђеним овим уговором, следеће судске одлуке донете на територији друге државе уговорнице:

- 1) судске одлуке у грађанским стварима;
- 2) судске одлуке у кривичним стварима, у делу којим је одлучено о имовинско-правним захтевима.

(2) Судском одлуком у смислу става 1. овог члана сматра се и поравнање закључено пред судом, као и одлука другог органа која је у држави у којој је донета изједначена са судском одлуком, односно судским поравнањем, ако се њом регулишу односи у статусним, породичним и имовинско-правним односима са међународним елементом.

Услови за признање и извршење

Члан 27.

Судске одлуке из члана 26. овог уговора признају се и извршавају ако су испуњени следећи услови:

1) да је одлука правноснажна и извршна по закону државе уговорнице на чијој је територији донесена;

2) да по закону државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи, доношење одлуке у тој правној ствари није у искључивој надлежности домаћег суда или другог органа;

3) да је странка која није учествовала у поступку и против које је судска одлука донесена била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно у случају процесне неспособности била правилно заступана, према закону државе уговорнице на чијој је територији одлука донесена;

4) да између истих странака у истој ствари на територији државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи није од суда раније већ донесена правноснажна одлука или призната нека друга страна судска одлука;

5) да између истих странака у истој ствари није раније покренут поступак, односно започета парница пред судом оне државе уговорнице у којој се тражи признање, односно извршење;

6) да признање, односно извршење одлуке није у супротности са јавним поретком државе уговорнице у којој се признање, односно извршење тражи.

Члан 28.

(1) Судске одлуке једне државе уговорнице донете у брачним споровима и у споровима ради утврђивања и оспоравања очинства или материнства, односно одлуке које се односе на лична стања (статус) сопствених држављана или држављана друге државе уговорнице, признаће се и без преиспитивања од стране суда услова предвиђених у члану 27. овог уговора, под условом да нису у супротности са прописима који се примењују у овим стварима на територији државе у којој се тражи признање.

(2) Судске одлуке једне државе уговорнице, које се тичу личног статуса држављана треће државе, признаће се на територији друге државе уговорнице само ако испуњавају услове за признање у држави чији су држављани у питању.

Арбитражне одлуке

Члан 29.

(1) Држава уговорница признаће и извршиће на својој територији одлуке арбитражних судова, као и пред њима склопљена поравнања у привредним

стварима (у даљем тексту: арбитражне одлуке) донесене на територији друге државе уговорнице.

(2) На признање и извршење одлуке из става 1. овог члана сходно се примењују одредбе члана 27. овог уговора.

(3) Признање и извршење одлуке из става 1. овог члана одбиће се ако нису испуњени услови из става 2. овог члана и ако се утврди:

1) да арбитражна одлука није заснована на писменом споразуму о надлежности арбитражног суда који је донео одлуку (у даљем тексту: уговор о арбитражи);

2) да уговор о арбитражи није пуноважан по закону коме су га странке подвргле, као и закону државе уговорнице у којој се тражи признање, односно извршење;

3) да састав арбитражног суда или арбитражни поступак нису били у складу са уговором о арбитражи;

4) да је арбитражни суд прекорачио границе свог овлашћења одређене уговором о арбитражи;

5) да је арбитражну одлуку поништио или обуставио надлежни орган државе уговорнице у којој је одлука донесена.

(4) Ако је арбитражни суд прекорачио овлашћења из уговора о арбитражи, арбитражна одлука ће се, ако су испуњени остали услови и ако је то могуће, признати и извршити у оном делу за који је суд био овлашћен.

Захтев за признање и извршење

Члан 30.

(1) Захтев за признање и извршење судске и арбитражне одлуке заинтересована странка подноси надлежном суду државе уговорнице у којој се тражи признање и извршење или надлежном суду државе уговорнице где је одлука донета, који ће захтев доставити на начин предвиђен чланом 4. овог уговора.

(2) Захтев за признање и извршење може поднети свако ко има правни интерес за признање и извршење.

(3) Уз захтев за признање и извршење судске одлуке прилажу се:

1) оригинал или оверени препис судске одлуке или поравнања са потврдом да је одлука правноснажна и извршна, ако то не произилази из одлуке;

2) потврда да је странка која није учествовала у поступку и против које је одлука донета била уредно и благовремено позвана да учествује у поступку, односно да је процесно неспособна странка била правилно заступана у складу са законом државе уговорнице чији је орган донео одлуку.

(4) Уз захтев за признање и извршење арбитражне одлуке прилажу се:

1) оригинал или оверени препис одлуке арбитражног суда или поравнања које је пред њим закључено;

2) оригинал или оверени препис споразума о надлежности арбитражног суда.

Поступак признања и извршења

Члан 31.

(1) Поступак признања и извршења одлуке спроводи се по закону државе уговорнице на чијој територији се тражи признање и извршење.

(2) Суд који одлучује о захтеву за признање и извршење одлуке ограничиће се само на утврђивање постојања услова предвиђених у чл. 27. до 30. овог уговора.

Члан 32.

Примена одредби које се односе на извршење судских или арбитражних одлука не може бити у супротности са прописима држава уговорница који се односе на трансфер новца и изношење других ствари добијених извршењем.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ

ПРАВНА ПОМОЋ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

Општи видови правне помоћи

Члан 33.

(1) Општи видови правне помоћи обухватају:

1) извршење процесних радњи, као што су позивање и достављање писмена, саслушање окривљеног, испитивање сведока и вештака, увиђај, претрес просторија и лица, привремено одузимање предмета;

2) примену мера, као што су надзор и снимање телефонских и других разговора или комуникација и оптичка снимања лица, контролисана испорука, пружање симулованих пословних услуга, склапање симулованих правних послова, ангажовање прикривеног иследника, рачунарско претраживање и обрада података;

3) размену обавештења и достављање писмена и предмета који су у вези са кривичним поступком у држави молиљи, достављање података без замолнице, коришћење аудио и видео-конференцијске везе, формирање заједничких истражних тимова;

4) привремену предају лица лишеног слободе ради испитивања пред надлежним органом државе молиље.

(2) Уз замолницу за претрес лица или просторија или заплону, односно привремено одузимање предмета, прилаже се један примерак или оверен препис одлуке органа који моли ову радњу.

(3) Предмете и изворнике аката и писмена који су достављени ради извршења замолнице, страна молиља вратиће што пре замољеној држави, уколико их се она не одрекне.

Позиви

Члан 34.

У позиву окривљеном, сведоку, вештаку или другом учеснику у поступку који се позива из замољене државе, не сме бити запрећена принудна мера у случају да се позиву не одазове. Ако се позвани не одазове позиву, за то му не сме бити изречена санкција.

Привремена предаја лица лишеног слободе

Члан 35.

(1) Уколико држава уговорница која спроводи кривични поступак, позове, ради испитивања, односно саслушања, у својству сведока или вештака, лице које је лишено слободе у другој држави уговорници, оно може бити привремено предато држави молиљи.

(2) Држава молиља дужна је да привремено предато лице врати у року који одреди замољена држава.

(3) Привремена предаја ће се одбити:

1) ако се лице лишено слободе не сагласи са привременом предајом;

2) ако би услед привремене предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;

3) ако по мишљењу замољене државе, постоје други важни разлози против његове привремене предаје држави молиљи.

(4) Привремена предаја се може одложити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води на територији замољене државе.

(5) Ако замољена држава удовољи замолници, држава молиља је дужна да лице лишено слободе држи у притвору за време његовог боравка на њеној територији и да га, по предузетој радњи правне помоћи, одмах врати замољеној држави уколико она не захтева да буде пуштено на слободу. Предато лице ужива заштиту предвиђену у члану 14. овог уговора.

(6) Ако трећа држава треба да преда једној од држава уговорница лице лишено слободе, преко територије друге државе уговорнице, друга држава уговорница ће, у складу са одредбама овог уговора, одобрити транзит лица лишеног слободе, ако оно није држављанин те државе уговорнице.

(7) У случају из става 6. овог члана предато лице мора бити у притвору на територији замољене државе за транзит, уколико држава од које је затражена предаја не захтева да оно буде пуштено на слободу.

Заштита личне слободе

Члан 36.

(1) Лице које је позвано да се појави пред судом државе молиље, да би кривично одговарало за дело које му се ставља на терет, не сме, независно од држављанства, на њеној територији бити гоњено или притворено нити му се на било који начин сме одузети или ограничити слобода за дела и осуде који нису наведени у позиву, а потичу из времена пре његовог одласка из државе молиље.

(2) Кривично гоњење, лишење слободе или било какво друго ограничење личне слободе дозвољено је ако се позвани, након што његова присутност по изјави суда више није потребна, задржи више од 15 дана на територији државе молиље иако је могао напустити или ако се након напуштања територије државе молиље добровољно врати на њену територију.

Присуство радњама правне помоћи

Члан 37.

(1) На изричиту молбу државе молиље, замољена држава обавестиће је о месту и времену извршења замолнице.

(2) Представници заинтересованих правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови правни заступници, могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи, уз сагласност надлежног правосудног органа замољене државе, који је обавезан да о томе претходно прибави мишљење Министарства правде. Ова лица уживају заштиту предвиђену у члану 14. Уговора.

Заједнички истражни тимови

Члан 38.

Ако то оправдавају околности случаја, споразумом надлежних органа држава уговорница, могу се формирати заједнички истражни тимови.

Обавештења из казнене евиденције

Члан 39.

(1) Државе уговорнице обавештавају једна другу о свим осудама држављана друге државе уговорнице, односно лица која су рођена на територији друге државе уговорнице. Обавештења о осудама државе уговорнице достављају преко органа из члана 4. став 1. овог уговора.

(2) Државни орган надлежан за вођење казнене евиденције једне државе уговорнице, на непосредни захтев правосудног органа друге државе уговорнице, пред којим се води кривични поступак, доставиће извод из казнене евиденције.

Члан 40.

Надлежни правосудни органи држава уговорница, на молбу, достављаће једни другима податке о лицима која су држављани друге државе уговорнице, а која се налазе под истрагом или против којих је покренут кривични поступак на територији друге државе уговорнице.

Достављање података без замолнице

Члан 41.

(1) Државе уговорнице могу, и без претходно упућене замолнице, достављати једна другој податке о кривичним делима и учиниоцима до којих су дошле, уколико сматрају да би ти подаци могли бити од користи за покретање или вођење кривичног поступка или би могли довести до упућивања замолнице сходно одредбама овог уговора.

(2) Достављање података из става 1. овог члана врши се само у случају да то не омета вођење кривичног поступка пред домаћим правосудним органима.

Одлагање пружања правне помоћи

Члан 42.

(1) Замољена држава може да одложи пружање правне помоћи из члана 33. овог уговора уколико је то неопходно ради несметаног вођења кривичног поступка који је у току пред домаћим правосудним органима, а који је у вези са достављеном замолницом.

(2) Замољена држава ће обавестити државу молиљу о разлозима за одлагање пружања правне помоћи из става 1. овог члана.

Одбијање правне помоћи

Члан 43.

Државе уговорнице одбиће правну помоћ:

1) ако дело, које је наведено у замолници, по праву замољене државе није кривично дело;

2) ако је замолница у вези са делом, које је по мишљењу замољене државе, политичке или војне природе.

Уступање и преузимање кривичног гоњења

Члан 44.

(1) Ако је држављанин једне државе уговорнице или лице које на њеној територији има пребивалиште учинило кривично дело на територији друге државе уговорнице, које је предвиђено као кривично дело у обема државама уговорницама, држава уговорница у којој је дело учињено може замолити другу државу уговорницу да преузме кривично гоњење.

(2) Надлежни органи замољене државе спроводе кривични поступак у складу са прописима те државе.

Члан 45.

(1) У замолници за преузимање кривичног гоњења мора бити описано чињенично стање и морају бити наведени што потпунији подаци о окривљеном, његовом држављанству и пребивалишту или боравишту.

(2) Уз замолницу се прилажу:

1) списи у изворнику или овереном препису;

2) доказ о држављанству, пребивалишту, односно боравишту лица за које се моли преузимање кривичног гоњења;

3) извод одредаба из кривичног закона које се у тој кривичној ствари примењују у држави молиљи;

4) изјаве оштећених.

(3) Изјава оштећеног лица која је потребна за покретање кривичног поступка у држави молиљи има правно дејство и у замољеној држави.

(4) Замољена држава обавештава државу молиљу да ли је преузела кривично гоњење. Ако замољена држава не прихвати замолницу за преузимање кривичног гоњења, одмах ће обавестити државу молиљу и вратити јој списе који су достављени уз замолницу.

Члан 46.

Правосудни органи државе молиће привремено се одричу мера гоњења за дела наведена у за молници за преузимање кривичног гоњења. Од таквих мера се у сваком случају одустаје:

1) ако је надлежни суд или надлежни орган замољене државе уговорнице коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или зато што учињено дело није кривично дело;

2) ако је окривљени у замољеној држави уговорници правноснажно ослобођен;

3) ако је одлука суда која је донесена у замољеној држави уговорници већ извршена или извршењу нема места по закону или због акта о помиловању или амнестији, или је према праву замољене државе наступила застарелост.

Члан 47.

Замољена држава уговорница обавештава државу молићу о исходу кривичног поступка у вези са за молницом за преузимање кривичног гоњења и ради тога доставља правноснажну одлуку у изворнику или овереном препису.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

Спорна питања у вези са применом овог уговора државе уговорнице ће решавати дипломатским путем.

Члан 49.

(1) Овај уговор подлеже потврђивању.

(2) Уговор ступа на снагу даном пријема последње ноте којима се државе уговорнице узајамно обавештавају о спроведеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

(3) Уговор се закључује на неодређено време. Свака држава уговорница може Уговор отказати писмено дипломатским путем, и у том случају Уговор престаје да важи након истека шест месеци од дана пријема обавештења о отказивању.

(4) Уговор ће се привремено примењивати од дана потписивања. Привремена примена Уговора престаје даном ступања на снагу Уговора или 30 дана након пријема обавештења једне од држава уговорница којим обавештава другу државу уговорницу о својој намери да не постане чланица овог уговора.

Овај уговор сачињен је у Подгорици дана 29. маја 2009. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и црногорском језику, с тим да су оба текста подједнако веродостојна.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

Снежана Маловић, с.р.

ЗА ЦРНУ ГОРУ

Мираш Радовић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.